

Observăm că *rusnacii*, adică «ucrainenii», nu sînt menționați în CC¹; probabil că au fost introduși mai tîrziu, de copiiștii ruteni.

Izvoarele ce trebuiesc folosite pentru învățătură sînt în primul rînd *Scriptura*, nu tradiția bisericii, nici canoanele, care sînt scornituri ale oamenilor, ceea ce reprezintă una din tezele reformate esențiale. Autorul *Cazaniei* apără adesea independența învățaturii și a bisericii calvine întemeiată exclusiv pe Scriptură, pe care oricine poate să o interpreteze cu rațiunea sa proprie:

CC¹, p. 225

«că noao nu vine legea nece de în Ierusalim, nece de la Roma, nece de în țara grecească, nece nemțească, nece rumânească, nu e de la leșească, nici de la moschicească, ce e lăsată și tocmită de la Hristos și iaste scrisă în Scriptura Sfîntă.

PN, p. 151

Чомъ не приходитъ право не изъ Ерусалима, не из Рима, не изъ державы греческой, не изъ немецкой, не изъ Молдовы, не изъ Ляцкой земли, не изъ Московской, али лишено есть намъ и потомкивъ Христось, што есть написано у святум писме.

Autorul spune cu amărăciune că oamenii iubesc întunericul și nu învățatura cea nouă, adică cea calvină, pe care ortodocșii și mai ales *vlădicii* și *judcătorii* nu o primeau.

Autorul își susține cu numeroase citate din Scriptură afirmațiile și îndemnurile sale. În versiunea românească se fac uneori numai trimiterile pe pagini întregi. În *Postilla de Neagovo* se reproduc textual citatele. În general expunerea autorului e împletită cu citate din Biblie foarte numeroase alese însă astfel ca să susțină învățătura calvină.

Din unele pasaje aflăm că poporul ortodox nu trecea la reformă; ba ortodocșii chiar criticau pe preoții calvini, care se rădeau în cap și pe care îi numeau draci, iar învățătura lor o numeau *înșelăciune* sau *prelăstătură*. Preoții reformați erau criticați, în primul rînd, de preoții și călugării ortodocși și catolici:

«Acum sînt vrăjmași dreptății popii și călugării fățarnici. Ei săduesc și hulesc *pre învățătura noastră ce nu iaste a noastră*, ce iaste a lu Dumnezeu. Și deci nu credem tocmălelor și pravilelor, sau dacă certăm lăcomia lor cu carei prilăstesc *mișelamea cu sārăcuste și cu alte multe*, — zău că noi *grăim de în scriptura sfîntă și adevărim tot ce grăim*, iară ei zic *pre noi că sîntem draci și prilăstitori cum ziseră pururea* ... și așa *sparie ei mișelamea*, zicînd: *nu ascultați creștinilor*. Drept aceia, *frații mei, nu credeți că voi înșivă puteți înțelege lăcomia lor*...» (CC¹, p. 121). În PN au rămas însă din acest fragment numai primele rînduri, și acelea cu sensul diametral opus:

«Такъ же и ныне суть ворогове правде, што ненавидятъ, коли слово Божие кажетъ людомъ пунъ добрый... а одни суть такыи што ненавидятъ проповѣдник слова Божого. Такихъ есть досытъ межи нами» (PN, p. 106 și 107)¹.

Pe lângă Biblie însă, autorul, deși calvin, folosește și *omiliile părinților bisericii ortodoxe*, pe care-i citează, îndeosebi pe *Ioan Gură de Aur*, pe *Vasilie*

¹ «Astfel și acum sînt dușmani ai dreptății, cărora nu le place cînd un popă bun învață cuvîntul lui Dumnezeu... iar unii sînt așa că urăsc pe propovăduitorul cuvîntului lui Dumnezeu. Printre noi sînt mulți de acest fel».